

Dəş kimi asılmış bu suallın ağırlığı aylardır ki, ürəyimdən qövr edir...
Ərkin, gileyin, umu-küsünün, məzəmmətin, bir qədər də utancın aynasında görünən hayat mənzərləri hərdən əhdini kəsir, qəlbimdəki yükü yeganə təsəllim olan qələm-kəgizla az da olsa, yüngülləşdirməyə səvq edir.

Fikirlərimi sizinlə bələdli, sualına cavab tapmaq istəyirəm...

Əminliyim budur ki, yazıya çəvrilmiş narahatlılığı, bu giləy-güzəra siz də şərık çıxısınız...

Düşüncələrimdə bu sualla birgə yüz illər əvvəl ona cavab axataran ürəyi nisəlli, eli qələmli ziyyətlərimizin *oyaq vəsi, fəndəkli, fəndəkli, yorulmazlığı* qədər parlaq nümunələr də var.

Onlar da heç o iddiada deyildilər ki, hamı onları yaxşılaşdırma oxuyacaq, düşünecek, netice çıxaracaq...

Amma yene yazardılar...

Yazıldırlar ki, bu sual tezək bir müəllifin yox, onluq qarışlaşan minlərin oxucunun narahatlığını cevirlsin...

Hərə öz payını götürsün, özünü və cəmiyyəti müsbətə doğru dəyişmək onu xeyrli yol arasın və beləliklə, düşüncələrdə işarə yeməlləri sırayot eden zərrələrdən bir *Güñəş doğsun...*

Mənim de yeganə umacağım - bəlkə də o *Zərrəyadır...*

lərinə, xalqın dəyərlərinə qarşı nifrin püşkürənlər kimdir?!

Azərbaycandakı inkişaf prosesləri davamlıdır, ardıcıldır, tarixi takamül qanunuñluqlarını əks etdirir.

Bu prosesdə hansısa möqamlar ilk baxışda mahiyyəti uyğun qarvalanması, müəyyən yeməliklərin gözönüldündən gec və ya tez baş verəsi, yaxud

Prezident peşəkar strateq, dövlət adəmi kimi cəmiyyətdə gedən müzakirələrin, hökumət qarşısında irəli sürürlər maraqlı toklıfların problemlərin həlli və dövlətin gələcəyi üçün nə qədər böyük önəm kəsb etdiyini bilir, faydalı toklıfları dəyərləndirir, ölkənin inkişafından ötrü nəsə real iş görmək istəyənlərə şans verir.

Azərbaycanda deməyə sözü olan hər kəsin olında bu imkan var. Ölkədə yazılı və elektron media kifayət qədər inkişaf edib, söz azaddır, insanların öz fikir və röyrlərinin onənəvi mediada, sosial şəbəkələrdə sərbəst şəkildə ifade etmələrindən hər kərətəmə edilib.

Bəs biz bu imkanlardan necə istifadə edirik?!

Biz Azərbaycanlılar!..

İnsan üçün dünyada on müqəddəs olanlara - öz Vətənə, Dövlətinə, Xalqına, mənəvi dəyərlərinə ası çıxanları görəndə, belələrinin qazablı ritorikasını, düşmən tərəzini müşahidə edənən düşüncələrim dərəmdən gəlir...

"Biz niyyət" suallının içində dolanın dağ yüksü bəzədən az ağırlaşır...

Fikirlişərom: xalqın istiqətləndən, milli dövlətin getdikcə artan gücündən, vətəndənnin tohlukəsizliyindən, gündəlik halal ruzisindən insan üçün da-ha fəvqən nə olsalar ki, kimsə bu qədər aqressivləşsin, hirs-hikkəyə dolsun, düşmən kəsilsin!?!.

Xalq olaraq istiqətlət həqimizə gəvus-maq üçün nə məsəqətlərdən keçmişik, necə acılar yaşasmış - bunu yalnız *Tarix yox, elə hər birimiz aydın xatırlayıır.*

Azərbaycan xalq öz istiqətləri uğrunda nə qədər qurbanlar vero bilərə, ondan da çoxunu verib...

Necə ağır sinqlar, məmələr keçib...

Daha kimiñlər öz şəxsi iddialarını gerçəkləşdirməkden ötrü bu xalqın aq-faciələrə, qana-qadaya sürüklemək haqqı yoxdur və ola da bilmez!..

Tarixdə heç zaman bəzər güclü olmamış Azərbaycanın indiki əzəməti, sözüñün kasrı həm də vaxtın göz yaşlarınıza qaraladığı həmin o hüzünlü günlərdə bu yurdun müstəqilli, arazi bütövülüyü uğrunda canını vermiş əzizlərimizin çin çitan arzularıdr...

Biz, bəzər güclü olmaq istəyənlərdir!..

Müstəqilliyimiz ilə illərindəki siyasi tolatümörün durulmasına, ölkənin sosial-iqtisadi inkişafı ilə bağlı böyük naiyyətindən, insanların gün-güzərənin yaxşılaşmasından sonra indi comiyətədə *siyasi mədəniyyət* barədə daha ciddi düşünmək lazımlı golur.

Fikrime, tarixi ugurlarımızı *ancaq bəzər mədəniyyətinin güclü ilə goruyub inkişaf etdirə bilərik.*

Cəmiyyətin nizamı, dəyərlərin öz yerini tutması, birgəyəşşayış qaydalarının formalşaması üçün buna çox böyük ehtiyacımız var...

Biz, bəzər güclü olmaq istəyənlərdir!..

Uzun illər cəmiyyəti müxtəlif miflərə inandırmış siyasi ideologyanın iflasından sonra idəvələrə böyük inançsızlığın yaranlığı o dönmələrdə Heydər Əliyev insanda torpaq, Vətənə, bəzəmətin dəha gəzəl gələcəyinə inam formalaslaşdırı.

Və Azərbaycan xalqı Prezident İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə bir zəmanətən Ulu Öndərən nişan verdiyi bu böyük gülənlərə golib yetidi...

Milli dövlətçilik tarixinin on qüdərətli dönmənə çatdı...

Ela bir dönmənə ki, dünyanın siyasi xəritəsindən Vətənən yeri hələ bəzər uca, mətin, vüqarlı, yuxarı basda görünməyib...

Bəzəxhalımızın inamızı hədəf seçməyə, naliyyətlərimizə kölgə salıb cəmiyyətdə şübhə toxumuş səpməyə, tofrıq salmağa çalışırlar.

Bəzəyitənənə bəllidir. Azərbaycanlılıq düşüncəsindən, dövlətçilik təfəkküründən uzaq kəslərin küfrli dili ilə isteklərinə qatmaq isteyənlərin ölkəni öz inkişaf yoldanın iraq salaraq, yenidən tarixin sort sinqları qarşısında qoymağın arzuları...

Azərbaycan gücləndikə, bu qara niyyət o da qəküdəmliş qara mürrəkəbək ləkəsi misali ətrafa yəgənər... Uğurlarımızın sırası genişləndikə, canımız, qanımıza yerkələyənlərin tölaş da artır.

Güclüsənə, sarsıtmaq istəyəcəklər... Uğurlusansa, mane olmağa çalışıclar...

Dayanmadan irali gedirsanə, yolu-na daş yuvuratlaşdırmaq istəyənlər olacaq - töbi...

Ancaq başa düşülməyən birce məqəndər: bu torpaqlarda doğulub göz açan, bizimlə eyni dildə danışan, özünü eyni milli mənşəyibitən, eyni Vətənə aid bələnlərin Azərbaycan oda qalamaq istəyənlərinə həvəsəla maş olmaları...

Bəs bu gün xaricdəki havadaların diriçubuğu ilə sosial şəbəkələrdən Azərbaycan dövlətinə, bu dövlətin remz-

Vaxtilə başı hakimiyət davalarına qarşı! Qarabağı əldən verənlər, indi "Qarabağ" şəhərin Prezident İlham Əliyev və qarşı çevirməyə uğursuz cəhd edirlər...

O Şəxsiyyətə qarşı ki, Qarabağın iş-

zählərindən azad edilməsi üçün ondan çox zəhmət çəkan yoxdur.

Diplomatik sənəgərlərdə düzəmən üz-

rində qazandığı üstünlüklerlə, Azərbaycanın beynəlxalq aləmdə yüksəkən mövqeyi ilə, qurdugu ordunun getdikcə artan qüd-

rəti ilə və bu ordumuzun ardıcıl, uğurlu zəfərləri ilə, on osası bəzələtdə tutdulu-

prinsipil məvqə ilə bizi addim-addim torpaqlarımızın azadlaşdırın ondan başqa şəxs yoxdur...

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦